

ועדה לפי סעיף 44ב' לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז-1976

תאריך: 26/02/2018

בעניין:

שר הבריאות
באמצעות בא – כוחו עוה"ד לילך מהודר
לשכת היועמ"ש, משרד התובע הראשי
משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

נגד

ובעניין:

ד"ר דוד יעקובי
ע"י ב"כ עוה"ד מנחם רובינשטיין

הנקבל

המלצה

1. הועדה

חברי הועדה: ד"ר יוסי בר - יו"ר, פרופ' יצחק יניב - חבר ועו"ד משה ארד - חבר, מונו ע"י שר הבריאות לדון בקובלנה לפי סעי' 44א' לפקודת הרופאים [נוסח חדש] התשל"ז-1976 (להלן: "הפקודה").

2. הקובלנה

א. כנגד הנקבל, רופא מורשה הוגשה קובלנה בגין התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה בשל עבירות פליליות של "התחזות כאדם אחר במטרה להונות", עבירה לפי סעיף 441 לחוק העונשין התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין") "זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר" עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין ו"ניסיון לקבלת דבר במרמה" עבירה לפי סעיפים 25 + 15 לחוק העונשין.

ב. עבירות אלו נדונו בת"פ 16-12-21865 בבית משפט השלום בתל-אביב.

ג. הנקבל הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון.

ד. תחילה הורשע הנקבל בעבירות המיוחסות לו ולאחר מכן, במסגרת ההסדר הדיוני, הופנה הנקבל לשירות המבחן. במסגרת התסקיר שהוגש, המליץ שירות המבחן לבטל את ההרשעה.

ה. בפסק הדין מיום 11.06.2017 נמחקה ההרשעה ובסופו של יום במסגרת פסק הדין ללא הרשעה הוטל על הנקבל צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, צו מבחן למשך שנה וכמו כן חוייב הנקבל לחתום על התחייבות על סך 3,500 ₪ להימנע במשך שנה מעבירת מרמה כלשהי.

ו. בשל תוצאות הדיון בתיק הפלילי הנ"ל הוגשה כנגד הנקבל הקובלנה נשוא הדיון שבפנינו.

ז. ביום 18.01.2018 התקיים דיון בעניינו של הנקבל, והנקבל הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב הקובלנה ובעקבות כך הורשע בהן. עוד באותו יום טענו הצדדים לאמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל.

ח. הנקבל ביצע את שהוטל עליו בגזר הדין וביצע את עבודות השירות שהוטלו עליו.

3. טענות הקובל

א. הליך המשמעת שונה באופיו מההליך הפלילי וכפועל יוצא קיים הבדל בין העונש המוטל בגין עבירה פלילית לבין אמצעי המשמעת המוטל בגין עבירת משמעת.

ב. אמצעי המשמעת נועד לשרת את התדמית הראויה ותפקודו של השירות הציבורי.

ג. "עיקר התכלית של הדין המשמעת, הגנה על השירות הציבורי. הצורך בהגנה על השירות, אינו בא לידי ביטוי מלא בהליך הפלילי, גם אם בהליך הפלילי נגזר על עובד הציבור עונש של קנס, מאסר או עונש אחר, עדיין יש צורך לברר אם ראוי לנקוט הליך משמעת וזאת, כדי למנוע פגיעה נוספת באותו עובד בשירות הציבורי".

ד. בערעור אזרחי 1079, בעניין דוקטור ליביו לאור נגד שר הבריאות, נקבע שהשיקול המרכזי בהליכים המשמעתיים הוא השיקול של הגנה על אינטרס הציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים.

ה. בפסק הדין בעש"מ 1928/00, מדינת ישראל נגד עמוס ברוכים, נקבע כדלקמן: "ההבדל נובע מן התכלית. הדין המשמעת, נועד לשרת תכלית שונה מן התכליות של ההליך הפלילי. עיקר התכלית של הדין המשמעת, הגנה על השירות הציבורי. הצורך בהגנה על השירות, אינו בא לידי ביטוי מלא בהליך הפלילי, גם אם בהליך הפלילי נגזר על עובד הציבור עונש של קנס, מאסר או עונש אחר, עדיין יש צורך לברר אם ראוי לנקוט הליך משמעת וזאת, כדי למנוע פגיעה נוספת באותו עובד בשירות הציבורי".

ו. בפסק הדין בעניינו של דוקטור אדגר סבין נקבע כי יש לשקול את חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של רופא.

ז. עוד נקבע בפסק הדין הנ"ל כי נסיבותיו האישיות של הרופא אכן צריכות לבוא לידי ביטוי במערכת השיקולים לעניין אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל, אלא שאין בכך כדי להפחית מחומרת העבירה נשוא הדיון.

לאור כל אלה מתבקשת הוועדה להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיונו של הנקבל מלעסוק ברפואה לתקופה של 15 חודשים ועד לתקופה של שלוש שנים.

4. טענות הנקבל

א. הנקבל הודה מייד בעבירות המיוחסות לו הן בכתב האישום בבית המשפט, הן בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה והן בפני ועדה זו.

ב. הנקבל נשפט ונדון למעשה בפני שלושה טריבונלים שונים.

ג. הנקבל אכן ביצע את העבירות המיוחסות לו אך חלקן נעשה בחו"ל בעת היותו סטודנט בגיל 25 שנים.

ד. מכל מקום הנקבל לא ביצע את העבירות בשל בצע כסף והעובדה היא כי לא נטל לכיסו דבר במשך כל התקופה.

ה. הנקבל הינו רופא טוב ומקצוען וכן דרוש לבית החולים בו עבד.

ו. הנקבל הושעה מיידית בעת שהתגלתה הפרשה ולמעשה לא עבד במשך 13 חודשים אותם יש לקחת בחשבון.

ז. בבית משפט השלום התרשם השופט שדן בתיק כי יש מקום לבטל הרשעה ולהעמיד את פסק הדין ללא הרשעה. לפיכך הוטל על הנקבל לבצע שירות לתועלת הציבור אותו ביצע עת שבדק ילדים בכפר הירוק למעלה ממאתיים שעות.

ח. בהליך המשמעתי נדון לנזיפה ומייד לאחר קבלת פסק הדין הוחזר לעבודה.

ט. יש לאבחן בין העבירות שבוצעו ע"י הרופאים בתקדימים שהובאו בפני הוועדה לבין העבירות המיוחסות לנקבל.

י. הנקבל קיבל את האחריות למעשיו ואין סיכוי שיחזור על מעשיו.

יא. לא נובעת מהנקבל כל סכנה לציבור.

יב. הנקבל ביקש לפנות בדברים לחברי הוועדה והתנצל על מעשיו טען כי למד את הלקח וכי אין כל סיכוי שיחזור על מעשיו וכל שמבקש הוא כי יתירו לו לחזור לעבודתו ולסיום ההתמחות.

יג. הנקבל עומד לצאת לארה"ב לתת-התמחות לצורך השתלמות בניתוחי לב לילדים.

5. דיון והמלצה

א. אכן מעשי הנקבל, כמפורט בקובלנה ובכתב האישום, אינם פשוטים ובוודאי שאינם הולמים רופא.

ב. אין זה ראוי שרופא יבצע את העבירות שיוחסו לו בכתב האישום בהן הודה.

ג. אכן, יש להבחין בין הדין הפלילי לבין הדין המשמעתי הואיל ולכל אחד מהם יש תכלית שונה שאם לא כן לא היה מקום להפריד בין ההליכים.

ד. יש לציין כי הנקבל הודה מייד במיוחס לו בשלוש הערכאות בהן נדון ולא היה צורך לקיים דיון ארוך ומסורבל בהוכחות, דבר שהביא לחסכון רב בזמנם הן של שלושת הטריבונלים.

ה. הנקבל הודה, הביע חרטה והתנצל על מעשיו ואנו סבורים כי התנצלותו של הנקבל היא כנה ואמיתית. יתרה מכך, הנקבל קיבל על עצמו אחריות למעשיו.

ו. העבירות אותן ביצע הנקבל והודה בהן לא מצויות ברף העליון של החומרה וכפועל יוצא גם ברף הענישה.

ז. לנקבל אין עבר פלילי ואין עבר בתחום המשמעתי.

ח. הנקבל לא סיכן את הציבור ואין חשש כיום כי יסכן בעתיד את הציבור ולפיכך אין זה המקום להטיל עליו אמצעי משמעת כאמצעי מניעה כנגד פגיעה בציבור.

ט. הנקבל הושעה מעבודתו לתקופה ארוכה של 13 חודשים אותם יש לקחת בחשבון.

י. בנימוקי גזר הדין בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה נאמר כדלקמן: **"גישת המשרד – מדובר ברופא שעושה עבודה מצוינת, הנהלת בית החולים מבקשת שימשיך ויעבוד כי תרומתו חשובה. יתרה מזו, הנאשם בתום תקופת ההתמחות אמור לצאת לתת-התמחות בת שנתיים בארה"ב."** (עמ' 4 לגזר הדין).

יא. בעקבות האמור נאמר ע"י המשרד כי עונש משמעתי של נזיפה חמורה והפקעת משכורת יהיה הולם לנסיבות.

יב. הנקבל לא עשה את המעשים המיוחסים לו ואשר הודה בהם בשל בצע כסף. לעניין זה יפים דברי ביהמ"ש בתיק ת"פ 21865-12-16 ואשר צוטטו בבית הדין למשמעת בתיק בד"מ 74/17 **"...התנהלות זו**

מעיבה על הטענה כי מעשיו של הנאשם הם רק תוצר של בצע כסף, שאחרת היה פועל בשלבים מוקדמים לקבלת הכספים. לכך יש להוסיף כי מדובר בסכום של \$3,100 בלבד עבור שש שנים, כאשר בסופה של דרך סכום זה לא שולשל לכיסו של הנאשם, וגם נתון זה הוא בעל משמעות"

יג. בסוף דבריו קבע כבוד ביהמ"ש "לאור כל האמור, חרף חומרת העבירות, סבורני כי התמונה הכוללת של האירוע אינה מהווה חסם בל יעבור מפני הימנעות מהרשעה"

יד. יוצא אפוא כי שתי הערכאות עד כה נתנו ליבן לרף החומרה בו נמצאות העבירות אותן ביצע הנקבל אך עדיין מדובר בעבירות משמעת שאין להקל ראש בהן ולפיכך עלינו להרתיע את הנקבל, הנמצא בראשית דרכו, לבל יעבור עבירות בעתיד.

טו. בשים לב לתקדימים שהובאו בפני הועדה, שאינם דומים כלל לעובדות הקובלנה שבפנינו, ולאור כל האמור לעיל ובמיוחד נוכח עמדת המשרד בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה אנו ממליצים להטיל על הנקבל אמצעי משמעת של התליית רישיונו לעסוק ברפואה למשך חודש אחד.

עו"ד משה ארד, חבר

פרופ' יצחק יניב, חבר

ד"ר יוסי בר, יו"ר